

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne takke hr. Keld Albrechtsen for, at han i det mindste indrømmer, at det rent faktisk er de gamle kommunister, som stadig væk taler om Sovjettiden, og som rent faktisk sidder i Dumaen og har majoriteten i Dumaens forsvarsudvalg. Det viste sig nemlig ikke kun, når vi talte med de aktive generaler. Det viste sig sandelig også i deres forsvarsudvalg, i deres udenrigsudvalg, og det er dér, de sidder, og de har flertallet. Det er dem, der bliver ved med at tale om Sovjet og USSR.

Jeg kan godt forstå, at man er bekymret, men jeg mener, at det er en forkert vinkel, Enhedslisten og SF ser det fra ved at sige: Jamen det er også frygteligt, og tænk nu hvis det kunne ske; så vi må hellere afmilitarisere det hele, så vi ikke generer nogen.

Jeg er endnu mere bekymret, kan jeg fortælle hr. Keld Albrechtsen, og jeg vil gerne have lov til at stå frit og stærkt, så der ikke er nogen, som overhovedet får nogen interesse i at angribe den del af Europa, hvor vi bor.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg har siddet og lyttet til debatten, og jeg er sådan set ikke forundret over, at forslagsstillerne ikke har fået den debat, som de måske ønskede.

Forklaringen er meget enkel, og hr. Keld Albrechtsen gav den selv i sit åbningsindlæg, da han sagde, at formålet med denne debat var at begrænse skaderne. Når man har formuleret sig sådan, så er det også klart, at præmisserne er fuldstændig forskellige for de partier, der har rejst denne forespørgsel, og så resten af Folketinget. Det er to sæt præmisser, og derfor bliver det selvfølgelig ikke den debat, som man havde håbet på.

Der var ikke mange konkrete spørgsmål til forsvarsministeren, men jeg skal alligevel forsøge at besvare dem, der blev stillet, og også komme ind på nogle af de andre emner, der blev nævnt, selv om de ikke direkte havde spørgende form.

Hr. Keld Albrechtsen havde en bemærkning. Han havde læst i avisen, at Storbritannien ikke ønskede et partnerstabelement i Karup. Jeg vil godt sige, at der har været en diskussion mellem NATO-landene om netop dette spørgsmål. Man har nu truffet en beslutning om i første omgang at lave partnerstabelementer på de to øverste niveauer i NATO-kommandostruktu-

ren, og så har man, som jeg også sagde i mit indlæg, ikke taget stilling til det tredje niveau, men man får tværtimod spørgsmålet belyst med henblik på en drøftelse på det næste forsvarsministermøde i juni måned.

Dér var en ting, der glædede mig i det, hr. Keld Albrechtsen sagde, for jeg forstod faktisk på hr. Keld Albrechtsen, at han mente, at etableringen af et partnerstabelement i Karup var en god idé, og hvis det er tilfældet, synes jeg, der er interessante tanker hos Enhedslisten. Hvis Enhedslisten er enig i det forslag, som regeringen har lagt frem og arbejdet for, for at sikre, at NATO's kommandostruktur, det nye NATO, udvikler sig i den retning, som vi helst ser, så synes jeg, at det er et positivt signal.

Så havde SF's ordfører, hr. Villy Søvndal, en bemærkning om de lande, der skulle ind under atomparaplyen, og henviste til spørgsmålet om oprettelse af en korridor. Jeg har også lyttet til den ordveksling, der var med den radikale ordfører, hr. Jørgen Estrup, om dette spørgsmål.

Det, der slog mig, var, hvordan man fra SF's og Enhedslistens side her glemmer den virkelige problemstilling. Hvis man ser på de lande, der er omfattet af korridoren, så er det jo sådan, at der i hvert fald ikke mig bekendt er nogle atomvåben i dag. Der kan dog sættes et lille spørgsmålstejn i forhold til Kaliningrad.

Men man glemmer den virkelige problemstilling. Sandheden er jo, at NATO har fjernet alle landbaserede nukleare våbensystemer i Europa, og man har ingen intentioner, ingen planer og ingen grund til at udplacere dem. Det er sagt klart og tydeligt af NATO, og det er NATO's strategi. Den virkelige problemstilling angår de mange tusinde kortrækkende atomvåben, der stadig er i Rusland.

Derfor kan man godt undre sig, hvis der nu pusles med sådan nogle tanker, som SF og Enhedslisten her gør sig om korridorer ned gennem Europa, over, at man så ikke også har taget stilling til det spørgsmål. Disse mange kortrækkende atomvåben, som er udstationeret i Europa i dag, er nemlig den virkelige fare. Så det undrer mig.

Til gengæld synes jeg også, at hr. Søvndal havde nogle positive bemærkninger. Han henviste til ønsket om at inddrage Rusland i mere forpligtende strukturer. Dér vil jeg godt sige, at det ønske deler jeg fuldt ud. Vi har også i regeringen med interesse studeret de forslag, som Rusland har fremsat, og ikke mindst præsident Jeltsins forslag. Selv om vi er uenige i hans for-